

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΟΓΟΚΡΙΝΑΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Όλες οι εθνικόφρονες, φιλελεύθερες εφημερίδες το αγνόησαν... δηλαδή όλες

**ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΑ ΤΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ**

Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των πολιτών (ανεξαρτήτως αν ανήκουν στην πλειοψηφία ή τη μειοψηφία, ή αν είναι ένοχοι αδικήματος ή όχι) είναι το κύριο χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας. Δυστυχώς όμως μετά από 32 χρόνια δημοκρατικού βίου η κυπριακή κοινωνία εξακολουθεί να πάσχει ακόμα από σύνδρομο αυταρχισμού και αυθαίρετης βίας εκ μέρους της εξουσίας.

Η κακοποίηση, ο ξυλοδαρμός και τα βασανιστήρια που υπεστησαν μέλη της οικογένειας από τον Πύργο κατά τη σύλληψη τους σε σχέση με τη ληστεία της Λαϊκής στην Αμαθούντα, δεν αποτελούν δυστυχώς μεμονωμένα γεγονότα.

Η θέα των δυο νεαρών, που συνελήφθησαν μετά και ομολόγησαν, να σέρνονται κυριολεκτικά στο δικαστήριο και να ανεβαίνουν στα σκαλιά με τη βοήθεια τρίτων θα έπρεπε να πιστοποιήσει ότι παρά τις καταγγελίες ορισμένες πρακτικές των αρχών ασφαλείας αλλάζουν πολύ δύσκολα.

Κατά ειρωνικό τρόπο κλείνουν αυτή την εποχή δύο χρόνια απ' τη σύσταση διερευνητικής επιτροπής της Βουλής για καταγγελίες πολιτών ενάντια στην αστυνομική αυθαιρεσία. Παρά τις καταγγελίες των αρχών για τη δημιουργία μιας νέας σχέσης αστυνομίας-κοινού, κλπ., οι αυθαιρεσίες συνεχίστηκαν. Φτάσαμε στα θλιβερά γεγονότα που ακολούθησαν τη ληστεία της Λαϊκής εν μέρει γιατί οι υπεύθυνοι φορείς (ΜΜΕ, Βουλή, κλπ) αγνόησαν τις συνεχιζόμενες καταγγελίες.

Αναφέρουμε πιο κάτω μια σειρά από γεγονότα τα οποία δείχνουν την συνεχή αυθαιρεσία των αρχών απέναντι σε ανυπεράσπιστους πολίτες.

12.11.1990: Ο Ηλίας Κωνσταντίνου από την Αγλαντζιά ξυλοκοπείται από αστυνομικούς δημοσίως στο Σίτυ Πλάζα της Λευκωσίας για «ύποπτη συμπεριφορά». Καθόταν στο συντριβάνι και έφτιαχνε χειροποίητο τσιγάρο. Την σκηνή φωτογράφησε ένας καταστηματάρχης που εργάζεται εκεί.

17.11.1991: Ο Ανδρέας Ζήνωνος κάτοικος και πρόεδρος του χωριού Φοινικάρια συλλαμβάνεται, ξυλοκοπείται και απειλείται με εικονική εκτέλεση (ρίξιμο από γκρεμό) γιατί οι αστυνομικοί των θεωρούσαν ύποπτο για χασισοκαλλιέργεια. Όταν «αποκαλύφτηκε» το λάθος, του ζήτησαν συγγνώμη και η αστυνομική διεύθυνση υποσχέθηκε «διερεύνηση της υπόθεσης»... Περιμένουμε ακόμα αυτό το πόρισμα της «επιτροπής».

Ιούλιος 1991: Ο Κούλλης Ψωμάς απ' τη Δευτέρá συλλαμβάνεται σαν ύποπτος για την τοποθέτηση βόμβας. Κακοποιείται άγρια από την αστυνομία και μεταφέρεται στο δικαστήριο με επιδέσμους. Παρά τα εμφανή σημάδια των βασανιστηρίων που φαίνονται και στις φωτογραφίες ο γιατρός του νοσοκομείου δεν βλέπει κανένα σημάδι κακοποίησης.

27.10.1991: Ο Τουρκοκύπριος Χασάν Μεχμέτ απ' τη Λεμεσό ξυλοκοπείται άγρια απ' την αστυνομία μπροστά στο σπίτι των γονιών του μετά από οικογενειακή διένεξη. Παρά τις καταγγελίες επιτροπής πολιτών και των γειτόνων η αστυνομία αρνείται ότι έγινε οτιδήποτε!

27.4.1992: Ο Τζιανμπουλάτ Μεχμέτ, 22 χρονών διαφεύγει από τα κατέχομενα, και έρχεται στη

Λεμεσό και παρουσιάζεται στην Αστυνομία Λεμεσού, όπως προνοεί ο νόμος. Χωρίς λόγο υποβάλλεται σε πρωτοφανή βασανιστήρια-ξυλοδαρμός, σβήσιμο τσιγάρων σε μέρη του σώματος του.

3.6.1992: Ο Λοΐζος Κωνσταντίνου πρόσφυγας από την Αμμόχωστο και τώρα κάτοικος Λευκωσίας, ύποπτος για υποθέσεις πλαστογραφίας βασανίζεται άγρια στο ΤΑΕ Στροβόλου. Σε δήλωση του αναφέρει: «Δυο φορές έχασα τις αισθήσεις μου, μου έριχναν συνέχεια νερό κι όταν συνέρχονται με κτυπούσαν με σίδερο κάτω από τα πόδια και στα γεννητικά όργανα».

13.6.1992: Ο Λοΐζος Χρυσόστομου απ' τη Λευκωσία καθώς βρισκόταν υπό κράτηση για υπόθεση ναρκωτικών ξυλοκοπείται και βασανίζεται. Ο κ. Χρυσόστομου έχει ήδη υποβάλει μήνυση για την κακοποίηση.

Αυτά τα περιστατικά αναφέρονται επιλεκτικά. Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς ανάλογες καταγγελίες τον χειμώνα του 1992 από συλληφθέντες για τις βόμβες στη Λεμεσό και το πρόσφατο επεισόδιο πυροβολισμού πολίτη από αστυνομικό στη Λευκωσία. Αυτά τα επεισόδια δείχνουν ξεκάθαρα ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο από τυχαίο ξυλοδαρμό αθώων μετά από «διαβολικές συμπτώσεις».

Πιστεύουμε ότι έχει και η κοινωνία το μερίδιο της ευθύνης της. Το ότι υπάρχει αντίδραση σε περίπτωση κακοποίησης αθώων είναι δείγμα μιας μονομερούς ευαισθησίας. Κανένας πολίτης (ακόμα και αν είναι ένοχος) δεν πρέπει να κακοποιείται και μαρτυρίες με βάση τα βασανιστήρια δεν πρέπει να γίνονται δεκτές από τα δικαστήρια. Αυτό προϋποθέτει το Δημοκρατικό Δίκαιο.

Σαν επιτροπή που παρακολουθεί τέτοια περιστατικά από το 1987 θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι υπάρχει ένα είδος μονομερούς ευαισθησίας (ιδιαίτερα του τύπου). Όταν τα θύματα της βίας ή της αυθαιρεσίας είναι άτομα που ανήκουν σε κοινωνικές μειοψηφίες όπως, οι Τουρκοκύπριοι, ομοφυλόφιλοι, νεαροί με ιδιόρρυθμη εμφάνιση, μοτορατζήδες κλπ. τότε οι καταγγελίες παραγνωρίζονται και υποβαθμίζονται.

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:aftheresia&rev=1598627719

Last update: 2020/08/28 15:15

